

ÁRÓÐUR

Fréttabréf Ármanna

Mars 2010

Rabbað við Ármann nr. 40

um úlfa í sauðargæru, gamlan bílskúr á Flókagötu og meðferð afla

Í stappfullu húsi á Þorralblóti Ármanna hinn 30. janúar sl. flutti Ragnar Hólm Ragnarsson innblásna ræðu. Hann hélt því fram að í rauninni væru Ármenn úlfa í sauðagæru og siðareglur þeirra tómt yfirvarp til þess að geta stundað rányrkju í ám og vötnum. Því til sönnunar sagði hann nokkrar ljótar sögur af ýmsum nafnkunnum Ármönnum, sem allir voru fjarstaddir nema einn, Stefán Bjarni Hjaltested matreiðslumeistari, sem oft gengur undir nafninu „kokkurinn“ meðal Ármanna. Hann þurfti að sitja undir ákúrum Ragnars um veiðifélagana svo þorralblótsgestum var hætt að standa á sama. Einungis tvö í salnum létu sér hvergi bregða en brostu í kampinn. Það voru Stefán – og Margrét Pálsdóttir kona hans.

Ég er vanur því að taka við svona niði um mig og veiðifélagana, blessaður vertu, þetta er bara öfundsyki því þeir vita að ég er miklu betri veiðimaður en þeir. Þorralblótið hefur löngum verið það tækifæri sem menn fá til að gera upp sakirnar hver við annan, og Ragga (#511) tókst það bara mjög vel. Guðni Kolbeinsson (#386) gerði þetta oft í sínum ræðum, en einu sinni stóð ég hann nú að því að flytja sömu ræðuna yfir mér og hann hafði flutt þremur árum áður.

Ármenn þurfa ekkert að skammast sín fyrir veiðináttúruna, og furðulegt ef hún er komin út í það að horfa bara á fuglana og fjöllin. Ég held að Ármenn séu sem betur fer lifandi, og muni það bara að fara vel með feng og veiðifélagana. Maður verður

Treyja landsliðsins í fluguköstum þegar Íslendingar áttu menn sem kunnu þá íprótt árið 1972.

að passa sig að veiða ekki of mikið, þá verða þeir sárir. En það þýðir ekki að menn eigi að sleppa öllu. Við Ármenn erum hófsamir veiðimenn en við erum ekki endilega að sleppa fiski sem er gott hráefni í mat. Mér finnst nánast heimska að sleppa nýrunnum laxi.

Á vefnum Flugur.is sérðu hvernig Ragnar hnýtir í okkur Braga (#369), og þar sérðu nú innrætið í þessum mönnum sem maður kallar vini sína. Þegar ég varð sjötugur um daginn (11. febrúar) sögðu þeir í Flugufréttum að ég væri orðinn átræður.

Þá gat ég nú ekki orða bundist:

Veiðisagan verður senn væmið bull og skvaldur.

Í Flugufréttum færast menn fram um þroska og aldur.

Annars getur verið að Raggi sé kominn að endimörkum, það hefur sést til hans á fjöllum með mál-ingarpensil í stað veiðistangarinnar.

Mekka og Medína

Ég kynntist Ármönnum í framhaldi af því að ég réð mig sem matreiðslumann í veiðihúsið við Grímsá 1977. Þar sá ég menn veiða eingöngu

Ljós. Rafn Hafnfjörð (#132)

Stefán (t.h.) og Þorsteinn Þorsteinsson við Hlíðarvatn árið 2000. Baksýnis-
spgilinn notar Steini til að fylgjast með félögum sínum á bakkanum.

á flugu og þetta heillaði mig. Ég kundi svolítið að kasta en að ábendingu Kolbeins Ingólfssonar heitins félaga míns (#345) fór ég á kastnámskeið hjá Kolbeini Grímssyni (#73) og Þorsteini (#120), sem þá voru í Íþróttahúsi Kennaraháskólans, og gekk í Ármenn. Upphaflega félagsnúmerið mitt var 381, en besti vinur bróður míns, Gunnar Ólafsson, átti númer 40. Hann mætti aldrei á fundi og hætti. Þá eignaðist ég númerið.

Þeir Kolbeinn og Þorsteinn settu upp búðina Ármót í bílskúrnum hjá Steina á Flókagötunni árið 1985. Þeir seldu stangir sem Steini setti saman. Steini hefur örugglega byrjað að smíða stangir á árunum 1965-1970 því 1975 auglýsir hann í fyrsta skipti í Veiðimanninum. Fyrst

voru þeir með margar tegundir af efni en smám saman fóru þeir eingöngu yfir í efni frá Sage. Ég held þeir hafi flutt blankið inn beint frá framleiðanda.

KK hafði stofnað Litlu fluguna árið 1980, sem hafði sennilega eitt besta úrval af fluguþýtingarefni sem til var í heiminum á einum stað. Hann valdi allt efnið sjálfur og maður gat treyst því að það var fyrsta flokks. Búðin hjá KK varð fljótlega Mekka fluguveiðimanna á Íslandi og þarna hittust menn til að ræða málin og læra hver af öðrum. Þegar verslunin Ármót er stofnuð myndast sams konar andi þar, rjóminn af fluguveiðimönnum landsins kom og skiptist á sögum. Þarna var ákveðið setulið, mikið

líf og voða gaman. Kolbeinn var í búðinni á daginn en Steini eftir vinnu, en svo hætti hann að vinna og var þá meira í búðinni. Kolbeinn sagði ótrúlegar sögur og kveikti í öllum. – Hann kundi að segja frá, hann Kolbeinn, en hefur kannski stundum fært í stílinn. Þessar tvær búðir voru eins og Mekka og Meðina íslenskra fluguveiðimanna um árabíl, meðan báðar búðirnar lifðu og gömlu mennirnir voru við góða heilsu og nenntu að halda þessu gangandi. Seinna var Litla flugan keypt af Útivist og veiði sem rann svo inn í Ellingsen.

Steina var mjög annt um að menn færu vel með stangirnar sínar og köstuðu rétt. Það hefur enginn núlifandi Íslendingur stúderað fluguköst eins og Þorsteinn Þorsteinsson, hann hefur gengið til verks eins og vísindamaður. Það er stundum sagt að hestamenn séu hestásárir, en Steini var stangasár, og þoldi ekki að menn brytu stöngina. Einu sinni kemur einn nafnkunnur veiðimaður með brotna stöng í búðina, og heldur lúpulegur. Steini varð ekki hrifinn og þrumar út úr sér: „Hvernig ferðu eiginlega með stöngina þína? Ferðu svona með konuna þína líka?“

“Bráðum vorar, Bragi minn, burt með þennan leiða. Þá mun kæri kokkurinn kenna þér að veiða.“
Ekki er að sjá annað en Stefán hafi staðið við loforð sitt.

Steini er náttúrulega bráðskemmtilegur og orðheppinn. Einu sinni byrjuðu þeir að selja veiðivesti og jakka, og Steini var búinn að setja upp slá með tveimur jökkum og einu vesti. Þá kemur Bragi vinur minn í búðina og spyr: „Hvað er þetta eiginlega?“ Steini svarar: „Má ekki bjóða þér í fatadeildina?“

Kunna Ármenn að kasta flugu?

Ég kenndi með þeim Kolbeini og Steina í mörg ár í íþróttahúsi KHÍ, en við misstum húsið því Valsmenn fengu það leigt þegar Valsheimilið fór í endurnýjun. Ég var þá byrjaður að kenna einsamall og er búinn að kenna þetta sjálfur í 12 ár.

Ég nota aðferð sem byggist á einfaldleikanum, eins og ég sé að tala við sjö ára barn. Lífsregla mín í þessu er að þú kennir engum að kasta, en hver og einn verður að læra á sinn hátt, æfa sig og finna hvernig stönging og línan verður hluti af hreyfingu handarinnar – og það er ævistarf.

Ég vil kasta úti í náttúrunni og hef getað notað túnblett hér rétt fyrir innan húsið. Ég tek þrjá nemendur í einu og reyni að kenna grundvallaratriðin þannig að fólk viti hvernig það á að æfa sig. Fólkið kemur tvisvar og er í tvo og hálfan tíma. Þetta byrjar hjá mér á vorin þegar hitinn er kominn upp í 10 gráður og ég næ um 40-60 manns yfir árið. En þetta fer allt eftir veðri, það er ekki unnt að kenna fluguköst í rigningu.

Listin að kasta flugu er stórlega vanmetin. Þetta er eina íþróttin sem fólk stundar að jafnaði án þess að æfa sig undir stjórn þjálfara. Það vantar alveg að menn fari út á tún að æfa sig, einbeiti sér að köstunum án þess að hugsa um veiðina. Hér áður fyrr voru fluguköst keppnisíþrótt. Þeir Halldór Erlendsson og Albert í Veiðimanninum gengust fyrir því að Stangaveiðifélagið fór að halda kastnámskeið. Það var árið 1962. Tíu árum síðar var í fyrsta sinn haldin kastkeppni hérlendis og sama ár tóku Íslendingar þátt í heimsmeistararamóti í fluguköstum sem haldið var í Augsburg í Þýskalandi. Steini var auðvitað í liðinu og það vill svo til að landsliðstreyjan hans er hér í minni vörslu (sjá mynd).

Ég hefði viljað vera með framhaldsnámskeið eða æfingar innanhúss fyrir þá sem kunna að kasta en held að það gangi ekki upp. Ég bauð Ármönnum að koma á Klambratún í fyrra en það komu ekki nema fimm. Það sýnir líklega að Ármenn þurfa

ekki að læra að kasta. Kannski eru allir orðnir svona góðir, en Steini heldur því fram að enginn kunni að kasta í félaginu.

Það kannski gerir ekki mikið til hvort menn kasta vel eða illa þegar þeir hafa vindinn með sér. En þegar vindurinn er í fangið munar öllu að hafa rétta kasttækni. Þannig er það í Veiðivötnum þar sem menn eltast við urriðann. Bleikjan leitar í tærasta staðinn í skjóli við landið, en urriðinn heldur sig í öldurótinu og leitar þar að æti. Það er auðvitað erfitt fyrir fluguveiðimenn að sækja urriðann, enda er langmest af veiðinni á beitu. Fyrir 15 árum kom Sigurður Jónsson (Diddi fiðla) í Árósa og lýsti tilraunum sínum með að veiða á flugu við þessar aðstæður í Veiðivötnum. Þetta var bráðskemmtilegt hjá honum og sýndi að fluguveiðin þarf ekkert að vera síðri. Ég skil ekki af hverju við Ármenn höfum ekki komið okkur fyrir þarna.

Ég mæli reyndar með því að menn séu með skotlínu eða skothaus við þessar aðstæður, því það er þreytandi til lengdar að kasta venjulegri línu upp í vindinn.

Ármaður #40 fer vel með feng á Vestra-Brandanesi við Húnavatn.

Að fara vel með feng

Á námskeiðunum kenni ég ekki bara að kasta, heldur líka að meðhöndla aflann því maður á að bera virðingu fyrir bráðinni og fara vel með feng. Það er mikilvægt að vera með klaka með sér og kæla aflann um leið. Þá liggur ekki eins á að gera að. Klakinn getur haldið sér í

A blue and white logo for 'VEIÐIKORTIÐ' (Fishing License). The logo features a stylized blue fish silhouette swimming in a white river. Above the fish, the text 'VEIÐIKORTIÐ' is written in large, bold, blue capital letters. Below the fish, the text 'ÁRMENN KORTIÐ ER TIL SÖLU Í ÁRÓSUM!' is written in red, slanted capital letters. At the bottom of the logo, the year '2010' is written in large, bold, red capital letters.

Litirnir sem hann tekur.

fjóra daga í kæliboxinu í bílnum, og lengur ef kalt er í veðri.

Ég hef alltaf flakað allan fisk jafn óðum, það er ekki bjóðandi að skilja það verk eftir handa konunni. Ég skola flökin vel, set þau í vatnsþéttan poka í hæfilegum skömmtum, tæmi lofið úr og set í plastlát. Svo fylli ég ilátið með vatni og þá er allt lokað svo fiskurinn geymist eins og nýr til vors.

Sjóbirtingur er mjög viðkvæmur fyrir þránun út af fitunni. Þegar við vorum að byrja í Grenlæk var veiðin oft mjög góð og stundum álpuðumst við til að hirða allt of mikið. En aflinn var orðinn ónýtur í frystinum eftir tvo mánuði. Einu sinni voru Ármenn við vísindaveiðar í Laxá og áttu bara að háfa fiskinn, mæla hann, merkja og sleppa honum svo aftur.

En sumir töpuðu sér aðeins í æsingnum og löngu síðar varð þessi til:

Sérstakan þeir hafa sið,
sem á veiðum keppa.

Hópurinn nú hamast við
að háfa, rota og sleppa.

Maður sér oft fólk standa allan daginn í sólskini á Þingvöllum með fiskinn í plastpoka við hliðina á sér. Þetta er ónýtt hráefni þegar heim er

komið. Ég gæti trúað að 30 til 40% af allri silungsveiði á Íslandi fari í tunnuna, bara vegna meðferðar á aflanum.

Skömmu eftir að þeir slepptu urriða í Kvíslarveitum skipulagði ég ferð með Ármönnum þangað uppeftir. Þetta átti að vera tilrauna-veiði með flugu og í hópnum var 15 manna einvalalið. Við fórum með rútu og ætluðum að vera í tvo daga. Það var brjáláð veður og sandstormur báða dagana, og ég gekk undir nafninu Rommel lengi á eftir. Ákveðið var að leggja alla veiðina saman í púkk og ég hafði tekið 70-80 kíló af klaka til að vera við öllu búinn. Aflinn varð einn fiskur sem skiptist í 15 parta. Í gestabókinni í Versölum stendur: „Hér komu 15 veiðimenn en héðan fóru 15 menn.“ Guðni Kolbeinsson skrifaði góða sögu af þessari ferð þar sem hann lýsir því hvernig ég missti 14 vini sem ég hafði átt – en þetta var nú samt einn skemmtilegasti veiðitúr sem ég hef farið í á ævinni.

Nobbler nemur land

Þegar ég var í húsnefnd fyrir mörgum árum lagði ég áherslu á að safna gömlu veiðidóti, stöngum og svoleiðis. Stöngin sem hangir í Árósum er fermingargjöfin mín frá

1954, kíló á þyngd eða meira, en þessar nýju stangir vega eins og ekki neitt. Svo hnýtti ég þessi sýnishorn, sem lengi voru á miðjum vegg gegnt dyrunum en eru núna komin fram á gang. Þau mættu frekar vera í ramma, þau njóta sín betur þannig. Það væri gaman að taka saman í ramma flugur eftir þekkta hnýtara og hafa mynd af þeim með. Þegar við fórum af Skemmuveginum var svo mikið fjör að þú trúir því ekki. Húsnæðið í Dugguvogi var gríðarleg innspýting, þarna sátu 20-30 manns og hnýttu, og svo var selt. Ég hélt áfram að hnýta, og hnýtti fyrir búðir, en er alveg hættur því nema fyrir fasta kúnna.

Ég er eiginlega upphafsmaðurinn að því að hnýta nobblerinn hér á landi. Ég sá hann fyrst á vídeóspólu eftir Bob Carnil, breskan hnýtara. Þar tók hann hagl og kleip það saman á wide-gap öngul og límdi það þannig inn, lakkaði síðan og bjó til auga sitt hvoru megin. Ég verð hrifinn af þessu og hermi eftir. Við vorum þá á Skemmuveginum og mikið hnýtingarlíf í félaginu, en þar gerðu þeir bara grín að mér, félagarnir. En svo skeður það að ég fer norður í Laxá í Þing. Veiðin var óttalega treg, og ég set þetta undir. Það er ekkert að orðlengja

Stefán B. Hjaltested (t.v.) og Bragi Guðbrandsson ráðfæra sig við Almættið áður en haldið er til veiða í Hlíðarvatni.

það, að ég fæ mokveiði svo ég út-hluta félögum og vinum eintaki – og árangurinn varð frábær.

Einn galli var samt á þessari tilraun, þyngingin var of mikil. Ef flugan er of þung rykkir hún í stöngina og það er stórhættulegt, bæði fyrir höfuð veiðimannsins og toppinn á stönginni. Þá datt mér í hug að nota keðju – ég hafði séð það á bandarískum flugum – svona eins og í vaskinum hjá mömmu. Ég fór í Vatnsvirkjann og fékk réttu stærðina. Næsta sumar var ég kominn með vaskakeðjuna.

Þarna var komin rétta þyngdin, og ég hef eiginlega alltaf hnýtt sömu stærðina: Kamasan B175 nr. 8, og það gefur mér bestan árangur. Carnil lagði áherslu á að hafa stuttan legg en vítt gap, og ekki setja of mikið marabú í halann, bara máttulegt.

Fyrst hnýtti ég bara svartan en fer síðan að fikra mig áfram í litum. Ég skal segja þér að ég hef þrautprófað 20 til 30 útfærslur í litum, annað hvort ég sjálfur eða vinir mínir, og hætti við allt sem ekki gengur. Nú er ég kominn með sjö meginliti og þeir veiða allir mjög vel: Svartur, hvítur, rauðgulur, rauður, dökkblár og ólífugrænn, dökkur og ljós. (sjá mynd)

Það verður að fara mjög varlega í að nota þungar flugur með léttum línunum. Ég mundi til dæmis ekki bjóða fjarkastöng uppá nobbler á öngli nr. 8. Þunginn má aldrei vera það mikill að það rykki í á stönginni, það skemmir kastið og getur brotið stöngina. Fyrir fjarka

mundi ég hnýta á öngul nr. 10-12 og nota minni keðju, til dæmis þá sem notuð er á penna í bönkum. Vaskakeðjur eru mjög mismunandi í byggingarvörubúðum, sumar geta verið of stórar eða grófar en veiðibúðirnar eiga mismunandi stærðir.

Val á lit fer eftir birtu. Sá hvíti er góður undir kvöld. Bleikjan tekur bleikan, rauðgulan og hvítan en urriði er meira í gulu, svörtu, grænu litunum og hvítu, en síður í rauðgulu. Sá bleiki getur verið skæður í sjóbleikju. Það er gott að skipta ört um liti til að finna þann sem fiskurinn tekur hverju sinni. Nobblerar ganga alls staðar á allan fisk. Ég set hann samt ekki í lax, það er ekki minn still, en sumir gera það líka með góðum árangri.

En það er ekki á vísan að róa með þessar flugur, jafnvel ekki góðar flugur. Ég hnýtti eina þegar ég fór í Veiðivötn í fyrra, hún var gul, yrjótt á búkinn og svört í enda. Hún veiddi vel sumarið 2008 en ekkert 2009. Í annað sinn vorum við í Vatnsdalsá. Þá hnýtti ég Hólmsfríði með kúlu og við mokveiddum bleikju í Húnavatni á hana það árið. En árið eftir fékkst ekki högg. Þá var fullt af einhverjum hvítum seiðum (ekki sandsíli), um það bil ein og hálf tomma, og þá tók hann hvítan nobbler.

Það er heldur ekki sama hvernig dregið er. Best er að draga nobblerinn í örliðum rykkjum, nákvæmlega eins og á að draga wooly bugger. Doug Swisher, höfundur hans, lagði mikla áherslu á að hann væri rétt dreginn, en þetta verður hver og einn að finna.

Ég er ekki alveg dús við það hvernig fluguveiðin hefur þróast í laxinum. Í dag veiða menn bara á þrjár flugur, rauðan og svartan Francis og Sunray shadow. Maður veltir fyrir sér hvort þetta sé fluguveiði sem menn stunda í Rangánum, á þessar stóru túbur. Þetta er líkara spúnaveiði. Þegar ég var í laxveiðinni vorum við með 10 til 15 tegundir að jafnaði og ýmsar stærðir, og því meiri bragur þótti á veiðinni sem flugan var minni. Nú fara menn bara með rauðan Francis.

Listin að velja veiðifélaga

Markmiðið með stofnun Ármanna var frá fyrstu stundu að veiðimenn ættu að uppfræða hver annan og taka vel á móti öllum. Þetta hefur verið einkenni Ármanna alla tíð og maður getur óhræddur vísað byrjendum á annan Ármann til að leita upplýsinga um veiðisvæði og búnað.

Mesta listin í þessu öllu er að velja sér veiðifélaga því samband veiðifélaga er samspil tveggja sálna – þó innan ákveðinna marka. Ég hef verið lánsamur og átt 6 til 7 alveg yndislega veiðifélaga, aðrir eru farnir yfir móðuna miklu. Margir af mínum allra bestu vinum eru Ármenn.

Í stað þess að snúa mér að veiðinni kemur það æ oftar fyrir mig í seinni tíð að tala við félagann, við setjumst niður og rifjum upp gamla tíma. Þegar félagar falla frá hef ég hnýtt flugu til minningar um þá en í fyrra tók ég upp á að hnýta flugur til heiðurs núverandi veiðifélögum mínum. Þá varð til þessi skemmtilega þrenning: Surtur (#349), Durtur (#369) og Murtur (#511). Þeir tveir fyrrnefndu veiða vel en Murtur einna síst.

#643 skráði

Ljósmyndir eru úr safni Stefáns

36. aðalfundur Ármanna 10. feb. 2010

Ágætu fundarmenn, fundarstjóri og ritari

Skráðir Ármenn eru í dag eftir því sem við best vitum 291 að tölu. Fyrir ári töldum við þá vera 289, svo að samkvæmt því hefur okkur fjölgað um tvo. Nú er það svo að á seinasta ári gengu 28 manns í félagið. Mun fleiri óskuðu inngöngu, en greiddu aldrei inngöngugjaldið.

Við höfum gengið ákveðnar fram nú en áður við að fella af félagaskrá, í samræmi við lög félagsins, þá sem skulda félagsgjöld fyrir tvö ár eða meira. Fjöldi þeirra að viðbættum þeim sem sögðu sig úr félaginu og þeim sem létust á árinu er 26

Gjaldfríir félagar eru 69.

Stjórn félagsins breyttist á seinasta aðalfundi, þegar tveir nýir menn komu inn í stjórn félagsins, þeir Ágúst Úlfar Sigurðsson og Eiríkur Indriði Bjarnason, í stað Jóns Ólafs Skarphéðinssonar og Guðmundar Hauks Jónssonar. Stjórn Ármanna starfsárið 2009 var því þannig skipuð:

Formaður: Hilmar Finnsson
Varaformaður: Baldur Sigurðsson
Gjaldkeri: Sveinn Agnarsson
Ritari: Ágúst Ú. Sigurðsson

Meðstjórnendur: Eiríkur I. Bjarnason, Ragnar Björgvinsson og Örn Daniélsson formaður húsnefndar.

Haldnir voru 12 bókaðir stjórnarfundir á starfsárinu auk margra vinnu- og samráðsfunda með nefndum og öðrum.

Starfandi nefndir og sértæk umsvif félagsins voru skipuð eftirfarandi mönnum:

Húsnefnd: Örn Daniélsson formaður, Gísli Jón Helgasson, Ásbjörn Jónsson, Egill Örn Árnason, Hjálmar Sæbergsson, Einar H. Sigurðsson og Bragi Valur Egilsson.

Hlíðarvatnsnefnd: Halldór Sigurðsson formaður, Eiríkur Einarsson, Kristján K. Haraldsson, Bjarni M. Svarsson og Ásgeir Ásgeirsson

Ritnefnd: Eiríkur Indriði Bjarnason ritstjóri, og Dagur Jónsson

Umsjónarmaður heimasíðu:

Ragnar Hólm Ragnarsson

Skoðunarmenn: Halldór Lárússon og Sigurður Jónsson og vara var Sigurður Benjamínsson, sem eins og öllum er kunnugt lést á árinu.

Fulltrúar í LS: Jafet S. Ólafsson og í haust bættist þar við Sigbjörn Kjartansson

Fulltrúi í stjórn Leyfi.is: Jón Ólafur Skarphéðinsson

Fjárhagur félagsins, verður til stuttar umfjöllunar undir næsta fundarlið, en vegna veikinda verður að fresta afgreiðslu ársreiknings félagsins og mun Sveinn gera grein fyrir því máli.

Í félagslífinu voru helstu liðir 2009 þessir:

Skil veiðileyfaumsókna voru fyrir lok miðvikudags 7. janúar og fór úthlutun fram í vikunni á eftir og lauk afgreiðslu þeirra í janúarlök.

Laugardagskvöldið 31. janúar var hið árvissa þorablót haldið og var það vel sótt. M.a flutti þar ræðu kvöldsins Ari Sæmundsen og óvænta tónleika héldu þeir Björgvin Gíslason og Hjörleifur Valsson.

Síðar í febrúar og mars komu til okkar vísir hnýtarar og við vorum frædd um strandveiðar á Íslandi.

18. apríl var svo vorblótið sem einnig er árvissst haldið og var rétt svo að húsnaðið dygði til.

25. og 26. apríl var félögum svo boðið til Hlíðarvatnshreinsunar og leiðsagnar og þar mættu þá nokkrir, en sem fyrr hafa margir ekki áttað sig á því að hér er ekki um einhverja þrælavinnu að ræða heldur og vegvísun kunnugra um það hvernig háttarlag er vænlegt til aflabragða við vatnið.

Um miðjan maí lauk vetrarstarfi í Árósum.

Boðaðar voru og farnar tvær hópferð Ármanna í vötnin sunnan Tungnaár, sem og árið áður. Sú fyrri um miðjan júní undir forystu Guðmundar Hauks, en sú seinni rétt fyrir miðjan júlí undir forystu Baldurs Sigurðssonar. Báðar finar ferðir og veiði góð og þátttakan líka. Sterkar vonir

standa til að svipaður háttur verði hafður á núna á komandi sumri.

Mánudagskvöldið 26. október opnuðu Árósar á ný eftir sumarið með hefðbundinni viðveru húsnefndarmanna á mánudags- og miðvikudagskvöldum.

18. nóvember var haldinn almennur félagsfundur um breytingartillögur á lögum Ármanna, en unnið hafði verið að endurskoðun laganna síðan í vor og þær höfðu verið kynntar í Áróði nokkru fyrir fundinn. Sá fundur var vel sóttur og margar góðar og þarfar ábendingar settar þar fram. Niðurstöður þess fundar sem og mikillar undirbúningsvinnu sjáum við í þeirri lagatillögu sem lögð var fram í nóvemberblaði Áróðs og rædd verður hér á eftir.

Föstudagskvöldið 20. nóvember var skemmtikvöld þar sem sýndar voru myndir úr veiðiferðum sumarsins, sagðar sögur, fólk ættfært og notið veitinga.

Miðvikudagskvöldið 2. desember var drukkið adventukaffi og kynnt bókina Áin af þeim Einari Fal Ingólfsyni og Bubba Morthens og bókina Silungaflugur af Lárusi Karli Ingasyni.

Áróður kom út átta sinnum á árinu og áætluð eru a.m.k. þrjú blöð nú frá áramótum til vors. Eins og alltaf er verið að ræða, mæðir þar á fáum og þó að að blaðinu standi öflugir menn dugir það ekki til lengdar því menn þreystast. Óneitanlega hefur verið gaman að heyra og sjá ánægju fólks vegna viðtalsþátta Baldurs og hafa þeir orðið efni ýmis konar skemmtilegra viðbragða. Til dæmis varð októberblaðið mörgum mikil vonbrigði og einn félagi lét okkur sérstaklega heyra á kjarngóðri íslensku að hann hefði aldrei á æfi sinni lesið leiðinlegra blað, bara lagakjafaði og ekkert viðtal.

Þó útgáfa blaðsins kosti okkur mikið, er sennilega ekki ráðlegt að draga að ráði úr henni, þar sem blaðið er meðal þess sem einna sýnilegast er hjá félaginu og stendur ágætlega undir nafni.

Scott
flugustangir

SÖLUSTADIR:

Reykjavík: Intersport
og Veiðiportið

Akureyri: Hornið

Í veiðisvæðaframboði seinasta sumars voru Hlíðarvatn, Húseyjarkvísl, Skálmardalsá, Vatnsá, Skógá, Minnivallalækur og Hrutafjarðará. Vel var sótt í Hlíðarvatn að venju í maí, júní og júlí en minna í ágúst og minnst í september. Hollin í Skálmardal, Vatnsá og Skógá seldust upp og mest af dögnum í Húseyjarkvísl. Ekki er annað að skilja en Ármenn séu sáttir við þessi svæði, bæði hvað snertir veiði og aðbúnað.

Þá eru ónefndar sælulendurnar þar sem eru vötnin í Landmannaafreitti sunnan Tungnaár. Við höfum ekki tiltækar tölur um það hversu fast Ármenn sóttu svæðið fyrir utan áður-nefndar hópferðir, en víst er að þeir eða þau sem þangað koma einu sinni vilja aftur.

Samstarf félaganna við Hlíðarvatn var með hefðbundnum hætti. Þar erum við með samning til ársins 2013. Sameiginlegur fundur var haldinn í Skíðaskálanum í Hveradölum 8. nóvember s.l. þar sem lagðar voru m.a. fram veiðiskýrslur með þeim aflaniðurstöðum sem áður var minnst á.

Aflabrögð í vatninu skánuðu um ríflega 100 % milli árana 2008 og 2009 og anda menn aðeins léttara þar sem veiðin 2007 og 2008 var með allra lélegasta móti.

Af vettvangi Landssambands stangaveiðifélaga er það helst að formannafundur var haldinn á Akranesi í okt. og í framhaldi af honum aðalfundur, sem endaði með því að framhaldsaðalfundur var haldinn í Reykjavík í nóvember. Þar skipuðust þannig mál nokkuð óvænt að formaðurinn, Ingólfur Þorbjörnsson og nokkrir stjórnarmenn aðrir sögðu af sér og kjósa þurfti nýja menn í þeirra stað. Eftirsjá er að Ingólfi og vonandi að hinni nýju stjórn takist að halda áfram á sömu braut og fyrri stjórn. Væntanlega verður nánar greint frá málum LS síðar.

Ágætu fundarmenn! Lestri skýrslu stjórnar lýkur hér.

Miðað við þær hræringar sem eru í hinu blessaða þjóðfélagi okkar megum við Ármenn í heildina séð þokkalega við una, nú þegar við lítum yfir starfsemi okkar síðasta ár. Okkur hefur ekki fækkað, við höfum ekki tapað fé að ráði og það sem mest er um vert, andinn er góður. Langflestir félagsmenn rétta með gleði fram hjálparhönd þegar eftir er leitað eða gjarnan að eigin frumkvæði. Fyrir það þökkum við og fyrir gott hljóð hér og nú þakka ég.

HF

Helstu punktar frá aðalfundi 2010

Eftir aðalfund Ármanna hinn 12 febrúar er stjórn félagsins skipuð eftirfarandi: Hilmar Finnson, formaður, Ágúst Ú. Sigurðsson, Baldur Sigurðsson, Bragi V. Egilsson, Eiríkur I. Bjarnason, Sigbjörn Kjartansson og Sveinn Agnarsson.

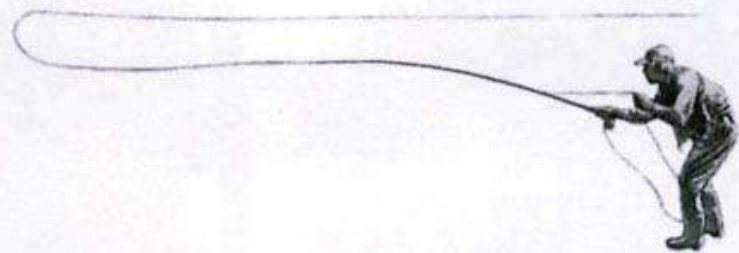
Samþykkt var að halda inntökugjaldi óbreyttu í 10.000 krónum, en hækka árgjaldið í 7.500 krónur. Sú hækkun tekur þó ekki gildi fyrr en um næstu áramót og er árgjaldið því óbreytt, 6.500 krónur út þetta ár.

Frumvarp að nýjum lögum félagsins var samþykkt án breytinga.

Vegna veikinda voru reikningar félagsins ekki frágengnir og var því boðað til framhaldsaðalfundar hinn 3. mars. Á þeim fundi voru reikningarnir samþykktir athugasemdalaust.

Stjórnin.

STEFÁN BJARNI HJALTESTED

FLUGUKASTKENNSLA - FLUGUHNÝTINGAR

Sími: 553-1329 GSM: 862-1329 Netfang: sbhj@simnet.is

Hlíðarvatnshreinsun helgina 24.-25. apríl

Hin árlega tiltekt við Hlíðarvatn verður helgina 24.-25. apríl. Jafnframt hefðbundinni strandhreinsun stendur til að bera á allt tréverk hússins að utanverðu. Það er orðin þörf á því. Félagsmenn eru hvattir til að mæta í viðeigandi hlífðarfátnaði og viðhalda okkar góða veiðihúsi. Margar hendur vinna létt verk. Að loknu góðu verki er hægt að þiggja góð ráð varðandi veiði við Hlíðarvatn af sér eldri og reyndari mönnum á staðnum.

**Bragðgóð súpa í boði, í hádeginu, á laugardag
Rjúkandi kaffi verður á boðstólum eftir kl. 9 báða morgnana
Hlíðarvatnsnefndin**

Vetrardagskrá í Árósum 2010

Regluleg dagskrá

Skegg og skott á mánudagskvöldum frá kl. 20.00-22.00

Opið hús á miðvikudagskvöldum frá kl. 20.00-22.00

Auglýstir viðburðir

15. mars mánudagur kl. 20.00	Félagi #739 Ingvar Ingvarsson sýnir fluguhnýtingar
22. mars mánudagur kl. 20.00	Nýir félagsmenn boðnir sérstaklega velkomnir
17. apríl laugardagur kl.14.00	Vorblót
24. apríl laugardagur kl.09.00	Hlíðarvatnshreinsun
25. apríl sunnudagur kl. 09.00	Hlíðarvatnshreinsun

ATH. Þegar auglýstir viðburðir bera uppá reglulega dagskrá eins og t.d. Skegg og Skott eða viðlíka, þá fellur regluleg dagskrá niður.

Félagsmenn eru hvattir til að fara inná heimasíðu Ármanna og skrá netföng sín til að fá sendar fréttir tengdar félaginu.

Við minnum á Vorblótið 17. apríl í Árósum kl. 14

Ólafur Jónsson stjórnar happdrættinu að venju og ekki þarf að efast um að þar verður úrval góðra vinninga fyrir unga og aldna veiðimenn. Mikið og gott verður með kaffinu að hætti hússins. Fjölmennum með yngri kynslóðinni.

Stjórnin.

Fluguhnýtingaefni

Mesta úrval landsins af fluguhnýtingaefni

Afsláttur til Ármanna

Vesturröst

Sérverslun veiðimanna - Laugarveg 178 sími 551 6770 www.vesturrost.is

ARMENN

Landsfélag um þjóðlega náttúruvernd og stangveiði með flugu.

Árósum, Dugguvogi 13, 104 Reykjavík, sími 568 6051.

Ritstjórn og ábyrgð: Eiríkur I. Bjarnason, eirikur@wurth.is.

Umbrot: Dagur Jónsson. Prentun: Frum ehf. www.armenn.is / armenn@armenn.is